

Uzasadnienie do Uchwały

Pelagia Poniecka urodziła się w 1903 roku w Skalmierzycach Nowych koło Kalisza jako jedna z jedenaściorga dzieci małżeństwa Mikułów. Osiągnięte wybitne wyniki w nauce w szkole średniej umożliwiły jej studiowanie matematyki oraz jednocześnie filozofii na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. Prace magisterskie z tych kierunków Pelagia Mikuła obroniła w 1928 roku. Po stażu w średniej szkole w Wilnie podjęła pracę w charakterze guwernantki w majątku ziemskim dziedziców Rukszów. W 1934 r. Pelagia wraz z rodziną przyjechała do Hajnówki, a dzięki rodzinie swojego męża otrzymała wraz z małżonkiem pracę i mieszkanie. Znajomości wśród leśników i drzewiarzy umożliwiły młodemu małżeństwu w 1934 roku dobry start w szybko rozwijającym się miasteczku. Pelagia dzięki swojemu zaangażowaniu i energii, szybko stała się jedną z głównych organizatorek szkolnictwa w Hajnówce. Uczyła matematyki w tzw. Przemysłówce do wybuchu II wojny światowej. Podczas okupacji Pelagia Poniecka nie zaprzestała pracy nauczyciela. Uczyła w dwuletniej niepełnej szkole średniej, matematyki i fizyki. Kiedy po wejściu Niemców do Hajnówki w czerwcu 41 roku zamknięto szkolnictwo, prowadziła prywatne tzw. tajne komplety. Ucząc przez 3 lata jak prawdziwy „omnibus” wszystkich przedmiotów, została zadenuncjowana i aresztowana wraz z mężem. Pelagia Poniecka była główną organizatorką spółdzielczości spożywczej w Hajnówce. Była prekursorem w województwie białostockim szkolnych spółdzielni uczniowskich. Otrzymała za swoją pracę wiele odznaczeń takich jak Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, złote, srebrne i brązowe Krzyże Zasługi.

Całe swoje życie poświęciła bez reszty rodzinie i swojej pracy. Jeszcze na 6 lat przed śmiercią uczyła w szkole łaciny. Zmarła w Białymstoku w szpitalu w 1983 roku mając 80 lat.